

در ۲۰ سال گذشته بسیاری از کشورها به سمت ایجاد تنوع در منابع ارزی خود رفته‌اند

کاهش ۱۳ درصدی وابستگی ذخایر کشورها به دلار

صفحه ۸

روزنامه خبری، تحلیلی، دانشگاهی صبح ایران
صدای نخبگان، نگاه جوانان

۱۶ صفحه
۳۰۰۰ تومان

شماره مسلسل ۲۵۷۷
دوشنبه ۲۱ فروردین ۱۴۰۲
۱۹ مردشان ۱۴۴۴
۱۰ آوریل ۲۰۲۲
شماره ۲۸۳۹

احیای حقوق زنان یک گام به جلو

لایحه حقوق زنان در مجلس تصویب شد
۴۵ نماینده مخالف احیای حقوق زنان چه کسانی بودند؟

صفحه ۲

www.fdn.ir | Mon | 10 Apr 2023 | vol.14 | No. 3839 | 16 Pages

«محفل» با وجود بعضی ضعف‌ها نوآوری قابل دفاعی در یک برنامه مناسبتی به حساب می‌آید

تک‌ستاره رمضان سیما

دبیر شورای فضای مجازی دانشگاه آزاد ۳ ماموریت این شورا را تشریح کرد

پازل دانشگاه هوشمند در نظام معماری یکپارچه مجازی تکمیل می‌شود

۵،۶»

دست‌وپا زدن آمریکا در تایوان

آمریکا بدون هدفی مشخص در حال تشدید تنش با چین است

۷»

«فرهنگتگان» بررسی کرد

۷۳ درصد اساتید در پروژه‌های صنعت و جامعه مشارکت ندارند

۵،۶»

۲ یادداشت -

۱۰ یادداشت -

حسرت و خسران بعد از سیدمرتضی

خاک سپرده‌اند، پس ما قبرستان نشینان عادات و روزمرگی‌ها را، کی راهی به معنای زندگی هست؟! اگر مقصد پرواز است، قفس ویران بهتر! پرنستیوبی که مقصد را در کوچ می‌یابد، از ویرانی لانه‌اش نمی‌هراسد...

خوب می‌خوانم، مرور می‌کنم مگر اولیای الهی غیر از این عبارات را بیان می‌کردند، مگر ساکنان راه حق و مرشدان طریقت غیر از این مسیر را ترسیم می‌کردند، تسلط سیدمرتضی به دنیا، زندگی و مرگ آنقدر زیاد است که گویی در میان انگشتانش آنها را ورز می‌دهد. به هم می‌مالد، شکل می‌دهد و بیان می‌کند. او از شاهدانش می‌گوید نه برداشت‌ها و دانسته‌هایش.

«پس‌ای نفس بر خود توکل کن و صبر داشته باش... همه چیز از جانب اوست که می‌رسد و این چنین هر چه باشد نعمت است... چقدر تلاش کنی تا تسلیم و رضا را در زبان و بیان این گونه سر به زیر ترسیم کنی. مرتضی دنیا را دیده بود ولی دنیا در دیده‌اش هیچ بود. زندگی دنیا با مرگ درآمیخته است، روشنائی‌هایش با تاریکی، شادی‌هایش با رنج، خنده‌هایش با گریه، پیروزی‌هایش با شکست، زیبایی‌هایش با زشتی، جوانی‌اش با پیری و بالاخره وجودش با عدم...

سخن مولایش امیرالمومنین را با گوشت و پوست و استخوان عمق دل فهم کرده بود که می‌فرماید: «دل‌هایشان را از دنیا بیرون کنید پیش از آنکه بدن‌هاتان را از آن بیرون کنند.» اینجاست که وقتی از حال شهدا می‌نویسد، روی لوح وجود مخاطب حک می‌کند این مفاهیم و ترسیم را. حسرت نبود مرتضی آوینی‌ها برای ما و بعد از ما آه دارد، درد دارد، حسرت و خسران دارد. هنرمند باشی به غایت، هنر را زندگی کنی و سپید شوی و بعد مسیر الهی را فوری و قوی طی کنی، مرتضی آوینی می‌شوی که امضای سنگ مزارت از خودت باشد با این عبارات: «هنر آن است که بمیری پیش از آنکه بمیرانندت و مبدأ و منشأ حیات آنانند که چنین مرده‌اند.» فردن قبل از مرگ و شهادت قبل از شهید شدن، زبان مشترک ساکنان طریق عشق سیدالشهدا است. این گونه سید شهدای اهل قلم می‌شود سیدمرتضی و سیدالشهدا انقلاب حاج قاسم... همین...

مهدی رمضان

قلم زدن درمورد کسی که سید شهیدان اهل قلم است نه اینکه کار من نباشد که اساسا قلمی ندارم، حتی کار اهل قلم هم نیست. نه اینکه توانش را ندارند، نه، فاصله بیان و عدم بیان کم می‌شود و ممکن است ظلم شود در حق آقا مرتضی. من اما اصلا اهل این حرف‌ها نیستم. می‌خواهم چند سطر وصف حال بنویسم در مورد کسی که وقتی ده ساله بودم و خبر شهادتش را از تلویزیون شنیدم، حالم گرفته شد. مرور کردم چطور کسی بعد از تعطیلات نوروزی، می‌رود در فکه فیلم بسازد و شهید می‌شود، مگر هنوز کسی هم شهید می‌شود؟ خالق تصاویر پنجشنبه‌شب‌های سال‌های متوالی غم‌م‌کم با صدای افسانه‌ای‌اش آرام دراز کشیده بود در میان سبزه‌های خاک‌های نرم فکه. گویی سیدمرتضی در آن لحظات هم دست بر پریشانی طرحی نو در می‌انداخت. صورت آرام صیاد بعد از شهادت، تایید همه حرف‌ها و نوشته‌های او بود. او همین قدر که می‌گفت با مرگ و شهادت رفیق شفیق و یار بود، او همین قدر رنگی شهادت را ترسیم می‌کرد چون شاهد بود.

«زندگی زیباست، اما شهادت از آن زیباتر است؛ سلامت تن زیباست، اما پرنده عشق، تن را قفسی می‌بیند که در باغ نهاده باشند، و مگر نه آنکه گردن‌ها را باریک آفریده‌اند تا در مقتل کربلای عشق آسان‌تر بریده شوند؟ و مگر نه آنکه از پسر آدم، عهدی ازلی ستانده‌اند که حسین را از سر خوش بیشتر دوست داشته باشد؟ و مگر نه آنکه خانه تن، راه فرسودگی می‌پیماید تا خانه روح آباد شود؟ و مگر این عاشق بی‌قرار را بر این سفینه‌سرگردان آسمانی، که کره زمین باشد، برای ماندن در اصطبل خواب و خور آفریده‌اند؟ و مگر از درون این خاک، اگر نردبانی به آسمان نباشد، جز کرم‌هایی فریه و تن‌پرور برمی‌آید؟ پس اگر مقصد را نه اینجا، در زیر این سقف‌های دل‌تنگ و در پس این پنجره‌های کوچک که به کوچ‌هایی بن‌بست باز می‌شوند نمی‌توان جست، بهتر آنکه پرنده روح، دل در قفس نبندد! پس اگر مقصد پرواز است، قفس ویران بهتر! پرنستیوبی که مقصد را در کوچ می‌بیند، از ویرانی لانه‌اش نمی‌هراسد... اگر قبرستان جایی است که مردگان را در آن به

به‌نوعی تقویت نظام سرمایه‌داری و تحمیل هزینه‌های اضافی بر شهر و حمایت ضمنی از پیمانکاران ناآرام‌کرد حوزه خدمات شهری است که شبیه کوتاهی به‌عمد در مطالبه انجام کار درست و سلامت در فرآیندها را بیش از پیش تقویت می‌کند.

ارتقای وضعیت نظافت تهران

بستر ساز بهبود وضعیت روانی جامعه

وظیفه شهرداری تهران در موضوع نگهداشت شهر را می‌توان یک وظیفه ملی قلمداد کرد، زیرا کوتاهی در نظافت و پاکیزه‌سازی آن، تصویر نامناسبی از تهران به‌عنوان پایتخت کشور به جهان نشان می‌دهد و درجه شهر را در سطوح بین‌المللی کاهش می‌دهد. یکی از موضوعاتی که همیشه مورد توجه و البته نقد گردشگران خارجی است عدم توجه به نظافت و وضعیت نامناسب بصری شهر تهران از لحاظ مدیریت پسماند است و تا حدود زیادی در این بخش شهرهای اصفهان و مشهد به‌عنوان شهرهای توریست‌پذیر به‌مراتب بهتر از پایتخت عمل کرده‌اند. ارتقای سطح سلامت جامعه، کاهش آلودگی‌های بصری، تقویت امکان جلب همکاری و همراهی مردمی و تقویت حس شهروندی، بهبود وضعیت روانی جامعه با بهره‌مندی شهروندان از محیط زیبا و پاکیزه، ایجاد فضای شهری بیشتر در صورت ساماندهی وضعیت پسماند و زیرساخت‌های جمع‌آوری، حفظ منابع و کاهش هزینه‌های ناشی از فرسودگی در صورت عملکرد درست و حفظ و نگهداری محیط‌زیست از آثار مثبت بهبود عملکرد در حوزه نظافت و پاکیزه‌سازی شهر است.

راستی یک سوال؛ به‌نظر شما اگر وضعیت نظافت شهر بهبود پیدا کند و زباله به‌صورت مرتب جمع‌آوری شود، مخازن به‌موقع تخلیه و شست‌وشو شوند، معابر و کانال‌ها و جوی‌ها طبق قرارداد تمیز شوند، زباله داخل باغچه‌ها فراموش نشود و شهروندان به دفع پسماند در ساعت مشخص موظف شوند باز هم شاهد رشد و جولان موش‌های غول‌پیکر پایتخت‌نشین خواهیم بود که مجبور باشیم برای از بین بردن این موجودات زنده هزینه کنیم؟ به‌نظر می‌رسد شهرداری تهران و مدیریت ارشد آن برای بهبود وضعیت، ضروری است این بخش را به‌عنوان و پرتیرین پایتخت اولویت نخست مدیریت شهری قرار داده و زیرمجموعه‌های خود را موظف کند تا زمان حل این معضل از پرداختن به موضوعات دیگر خودداری کنند و به کارگیری مدیران متخصص و باتجربه، تقویت نظارت با رویکرد هوشمندسازی و کاهش دخالت انسانی و عدم امکان دخل و تصرف در اطلاعات ارزیابی‌ها، تعیین و اعمال جریمه‌های سنگین در صورت قصور در انجام کار، استفاده از نیروهای پاکدست با حسن شهرت در بخش‌های نظارتی و الزام به ورود جدی نهادهای نظارتی بر ارزیابی نحوه عملکرد کارکنان و پیمانکاران این حوزه و بهره‌گیری از روش‌ها و تجهیزات به روز و استاندارد و کارگران آموزش‌دیده و حمایت از آنان را در دستور کار قرار دهد.

قراردادهای همیشه جذاب

برای پیمانکاران بخش خصوصی

مگر غیر از این است که شهرداری تهران در قالب قراردادهای نظافت و پاکیزه‌سازی معابر شهری بابت انجام فعالیت‌هایی نظیر رفت و روب معابر شهری، تخلیه و شست‌وشو مخازن شهری، جمع‌آوری ضایعات فضای سبز و خاک و نخاله و لجن، شست‌وشو جداول و گاردیل‌ها، نیوجرسی، نرده‌های ترافیکی، پل‌های فلزی سواره‌رو و هوایی عابر پیاده، ایستگاه‌های اتوبوس، نیمکت‌های مستقر در معابر و خیابان‌ها، تابلوهای ترافیکی، پنل‌های آگهی، میزان زباله جمع‌آوری شده و دستمزد کارگران فعال در این بخش - که طبق اخبار نقل‌شده از مدیران شهری در رسانه‌ها کمترین تعداد اعلامی بیش از ۱۰ هزار نفر است - ه‌رشب به بخش خصوصی هزینه پرداخت می‌کند و پیمانکاران حوزه خدمات شهری ماهیانه مبالغی را بابت انجام این اقدامات دریافت می‌کنند؟ اینکه این مبالغ به چه میزان است موضوع بحث نیست ولی بر کسی پوشیده نیست که مبلغ موردنظر قطعاً قابل توجه است که فعالیت در حوزه پسماند همیشه برای پیمانکاران بخش خصوصی جذاب بوده و هست. آیا بخشی از این هزینه‌های پرداختی از محل مالیات‌های دریافتی از شهروندان تأمین نمی‌شود پس چرا مردم از عملکرد درست و محروم هستند و هیچ‌وقت برخلاف سایر کلانشهرها، تهران را تمیز نمی‌بینیم؟

نظارت کافی نیست یا شهرداری

آنالیز درستی از حجم کار ندارد؟

پاسخ به این سوالات شاید کمی مسیر پیدا کردن مشکل را روشن کند. به‌نظر می‌رسد یا شهرداری تهران آنالیز درستی از حجم کار مورد نیاز تهیه نکرده یا نظارت کافی بر نحوه انجام فعالیت وجود ندارد که دلیل اول قابل توجه نیست و اگر این‌گونه باشد باید فکری به‌حال مدیران شهری و تخصص آنها کرد، اما به‌نظر می‌رسد سهم دلیل دوم بسیار بیشتر است و نظارت بر حسن انجام فعالیت، شاخصی است که باید به‌جد مورد توجه قرار گیرد و در شرایط فعلی ظاهر امر نشان می‌دهد که شهرداری تهران در بخش نظارت کارنامه خوبی ندارد و پیمانکاران نیز ظاهراً به دلایلی که صحت‌وسقم آن مشخص نیست به شهرداری تهران پاسخگویی لازم را ندارند و همیشه بیم‌بومی شدن ناظران و همراهی با پیمانکاران و چشم‌پوشی از قصور عملکردی در این بخش جزو دغدغه‌های دلسوزان مدیریت شهری بهینه بوده و جالب است طبق آنچه در رسانه‌های فعال در حوزه مدیریت شهری در پایان سال مشاهده کردیم یکی از راهکارهای برون‌رفت در این حوزه بر انعقاد قراردادهای پشتیبان بنا شده که همین امر طبق بررسی‌های صورت‌گرفته توسط کارشناسان و دلایل آنها، خود

سعیده کریمی

خبرنگار

کمتر کسی را می‌توان یافت و حتی به‌جرات می‌توان گفت هیچ کس را نمی‌شود یافت که پیاده در معابر شهر تهران قدم زده باشد و هنگام عبور از کنار مخازن جمع‌آوری پسماند بوی مشمئزکننده و شیرابه حاصل از آن آزارش نداده باشد. کمتر جوی آبی را در شهر تهران می‌توان یافت که عاری از پسماند باشد و درمجموع سخت است باور اینکه هر شب شهر تهران کاملاً و نظافت و پاکیزه‌سازی به‌صورت درست انجام می‌شود.

چالش‌های ساماندهی

حوزه نگهداشت کلانشهر تهران

عدم جمع‌آوری درست پسماند و رفت و روب نامناسب، عدم شست‌وشو معابر، انهدار، سطوح، مبلمان و المان‌های شهری، عدم وجود برنامه‌ریزی دقیق جهت اجرای فرآیند نظافت و پاکیزه‌سازی، فرسودگی امکانات و تجهیزات تخصصی خدمات شهری، وضعیت نامناسب مخازن مستقر در معابر شهری هم از لحاظ ظاهری و هم عدم تخلیه و شست‌وشو استاندارد، تهیه دستورالعمل‌های واحد برای مناطق مختلف کلانشهر تهران و عدم وجود مطالعات درست پشتیبان درخصوص الگوی تولید و دفع زباله توسط شهروندان به تفکیک مناطق به‌منظور انتخاب بهترین روش مدیریت در قسمت‌های مختلف، عدم وجود سیستم‌های هوشمند نظارتی بدون دخالت افراد و بسنده کردن به سیستم‌های نیمه‌هوشمند با عملکرد ضعیف، دفع و رهاسازی پسماند در تمام ساعات شبانه‌روز توسط تولیدکنندگان و عدم ثبات در فرهنگ‌سازی برای تعیین زمان‌های مشخص رهاسازی زباله، وجود شبهاتی درخصوص تبانی پیمانکاران خدمات شهری با مدیران شهری و درنتیجه ایجاد مافیای زباله، عدم استفاده از تجهیزات مناسب فردی توسط کارگران خدمات شهری و آموزش ناکافی درخصوص نحوه صحیح انجام فعالیت و درنتیجه پایین آمدن بازدهی و کیفیت علی‌رغم انجام کار تنها بخشی از معضلات و چالش‌های این حوزه است.

ازجمله مشکلاتی که نوروز امسال شهر تهران با آن مواجه شد، آب‌گرفتگی شدید معابر و به‌قول شهروندان غافلگیری شهرداری تهران در زمان بارش باران بود که از دلایل اصلی وقوع این رخداد عدم پاکیزه‌سازی درست کانال‌ها، مسیل‌ها، جوی‌ها و مسیرهای هدایت رواناب‌هاست که باید در طرح بهره‌برداری تهران- که هرسال با عناوینی خاص نظیر استقبال از بهار، بهاران خدمت و... برگزار می‌شود- مورد توجه ویژه قرار می‌گرفت که شواهد نشان داد نظارت درست بر همان قرارداد معمول هم به‌درستی انجام نشده، چه برسد به کار ویژه و آماده‌سازی مناسب شهر برای سال جدید!